

Dosarul nr. 3ra-140/22
2-20058212-01-3ra-14022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: A. Paniș)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, V. Negru, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale,

în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Cociu împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale cu privire la anularea actelor administrative individuale defavorabile și obligarea emiterii actului administrativ privind stabilirea și achitarea pensiei,

împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 05 mai 2020 Victor Cociu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin care a solicitat anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.C-383/20 din 10 februarie 2020, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.C-770 din 10 mai 2020 cu privire la cererea prealabilă și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite decizia privind stabilirea pensiei lui Victor Cociu, ca angajat al Ministerului Afacerilor Interne, în mărimea stabilită de legislația în vigoare, cu stabilirea indexărilor din data de 12 noiembrie 2018.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul Victor Cociu a invocat că, la data de 12 noiembrie 2018 a fost eliberat din organele Ministerului Afacerilor Interne în legătură cu atingerea vârstei de pensionare. La data de

14 noiembrie 2018 Victor Cociu s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Taraclia cu cerere privind stabilirea pensiei (f.d. 54).

La data de 23 noiembrie 2018 Casa Teritorială de Asigurări Sociale Taraclia a emis decizia nr. 45 privind refuzul stabilirii pensiei, pe motiv că nu este acumulată vechimea în serviciu de 24 de ani (f.d. 53).

Nefiind de acord cu decizia nominalizată reclamantul Victor Cociu s-a adresat cu o cerere prealabilă către Casa Națională de Asigurări Sociale, care la fel i-a refuzat în stabilirea pensiei pentru limită de vârstă. Ulterior, Victor Cociu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale, solicitând anularea deciziei de refuz în stabilirea pensiei pentru limită de vârstă.

Prin hotărârea din 18 februarie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Taraclia, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Victor Cociu, s-a declarat ilegală și s-a anulat decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. 45 din 23 noiembrie 2018. Hotărârea nominalizată nu a fost anulată de instanțele ierarhic superioare.

Prin decizia din 19 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale și menținută hotărârea din 18 februarie 2019 a Judecătorei Cahul, sediul Taraclia.

Prin încheierea din 24 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost declarat inadmisibil recursul Casei Naționale de Asigurări Sociale.

Reclamantul a notat că, la data de 14 februarie 2020 s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale cu o cerere prin care a solicitat eliberarea informației cu privire la stabilirea pensiei.

Prin răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-383/2020 din 18 februarie 2020, reclamantului i s-a comunicat că, pensia a fost stabilită în mărime de 50% începând cu 18 februarie 2019, pentru un stagiul de 24 ani și 11 luni (f.d. 18).

Ulterior, la data de 05 martie 2020 reclamantului i s-a eliberat descifrarea privind stabilirea pensiei, din care reiese că pensia lui Victor Cociu a fost stabilită și calculată din luna februarie a anului 2019 (f.d. 19).

Reclamantul a menționat că, la data de 11 martie 2020 s-a adresat către Casa Națională de Asigurări Sociale cu cerere prealabilă, însă nu a primit răspuns.

Reclamantul a notat că, pensia urma să fie stabilită și calculată din data de 12 noiembrie 2018, ziua în care Victor Cociu a acumulat vechimea în serviciu necesară de 24 ani și 11 luni.

Invocând prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri, reclamantul a relevat că militarilor, persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare, și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri care au dreptul la pensie li se stabilește pensie după eliberare din serviciu.

Reclamantul a considerat că, situația din speță se încadrează în prevederile citate supra și este confirmată și prin deciziile instanței de judecată și actul emis de Casa Națională de Asigurări Sociale privind stabilirea pensiei în sumă de 3564,08 lei.

Totodată, reclamantul a subliniat că, dacă Casa Națională de Asigurări Sociale i-ar stabili pensia din data de 12 noiembrie 2018, suma acesteia ar fi fost mai

mare, întrucât aceasta avea să fie indexată, însă, reieșind din faptul că pensia i-a fost stabilită începând cu data de 18 februarie 2019, reclamantul a fost lipsit de acest drept.

În final, reclamantul Victor Cociu a solicitat anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.C-383/20 din 10 februarie 2020, anularea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.C-770 din 10 mai 2020 cu privire la cererea prealabilă și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale de a emite decizia privind stabilirea pensiei lui Victor Cociu, ca angajat al Ministerului Afacerilor Interne, în mărimea stabilită de legislația în vigoare, cu stabilirea indexărilor din 12 noiembrie 2018.

Prin hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Victor Cociu, s-a anulat ca ilegal răspunsul Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.C-383/20 din 10 februarie 2020 și decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.C-770 din 10 mai 2020 cu privire la cererea prealabilă. A fost obligată Casa Națională de Asigurări Sociale să emită actul administrativ, prin care să-i stabilească și să-i achite lui Victor Cociu pensia începând cu data de 14 noiembrie 2018 (data depunerii cererii). În rest pretenția reclamantului a fost respinsă (f.d. 91, 96-105).

La data de 22 martie 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus apel împotriva hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 94-95).

Hotărârea motivată din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale la data de 28 mai 2021, prin intermediul oficiului poștal, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție nr.DS8001697929AS, anexat la actele cauzei (f.d. 108).

La data de 03 iunie 2021, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a prezentat motivarea apelului împotriva hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, solicitând admiterea cererii de apel și casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi decizii (f.d. 109-112).

Astfel, instanța de apel întemeiat a considerat ca fiind depus în termen apelul Casei Naționale de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani (f.d. 159, 160-166).

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a relevat că, Victor Cociu a încetat raporturile de muncă la data de 12 noiembrie 2018, fapt ce rezultă din ordinul nr.505 ef. din 09 noiembrie 2018. Iar, la data de 14 noiembrie 2018 Victor Cociu s-a adresat către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Taraclia în vederea stabilirii pensiei cu solicitarea de a-i fi stabilită pentru limită de vârstă, în condițiile Legii nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri.

În acest context, instanța de apel a făcut referire la prevederile art. 50 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a

persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri care statuează că, pensiile se stabilesc pentru militarii care au îndeplinit serviciul prin contract, pentru persoanele din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și pentru funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare – de la data eliberării din serviciu, dar nu mai devreme de ultima zi în care au fost asigurați cu soldă, iar pentru familiile acestor militari, ale persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne, precum și ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare și ale pensionarilor din rîndurile acestora – de la data decesului întreținătorului, dar nu mai înainte de data următoare celei în care acestuia i s-a plătit solda sau pensia.

Subsidiar, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiate concluziile instanței de fond că, Casa Națională de Asigurări Sociale eronat a indicat data stabilirii pensiei lui Victor Cociu ca fiind data de 18 februarie 2019. Or, din actele cauzei rezultă cu certitudine că, Victor Cociu a fost concediat la data de 12 noiembrie 2018, iar cererea în vederea stabilirii pensiei a fost depusă de acesta la data de 14 noiembrie 2018. Astfel, pensia pentru vechime în muncă a lui Victor Cociu, urma a fi stabilită anume de la 14 noiembrie 2018 și nu de la data concedierii, după cum pretinde Victor Cociu și nicidecum data emiterii hotărârii din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, după cum pretinde Casa Națională de Asigurări Sociale.

Instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiat argumentul Casei Naționale de Asigurări Sociale că, pensia urma a fi calculată începând cu data pronunțării hotărârii din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, pe motiv că atât în partea motivată a hotărârii, cât și în dispozitivul hotărârii, nu se deduce vreo dată calendaristică concretă din care Casa Națională de Asigurări Sociale era obligată să-i stabilească pensia lui Victor Cociu. Or, prin actul judecătoresc irevocabil, la care face trimitere Casa Națională de Asigurări Sociale, Victor Cociu a solicitat efectuarea controlului judecătoresc asupra deciziei nr. 45 din 23 noiembrie 2018 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia privind refuzul în stabilirea pensiei pentru limită de vârstă ca colaborator al organelor afacerilor interne, nefiind formulată vreo pretenție prin care Victor Cociu ar fi solicitat obligarea organului de asigurări sociale să-i calculeze pensia începând cu o anumită dată.

În afară de aceasta, instanța de apel a indicat că Casa Națională de Asigurări Sociale urma să țină cont de faptul că, anularea deciziei de refuz în stabilirea pensiei lui Victor Cociu a adus părțile în poziție inițială, adică la etapa examinării cererii depuse de Victor Cociu la data de 14 noiembrie 2018 privind stabilirea pensiei. Anume de la data inițială de depunere a cererii de stabilire a pensiei de către Victor Cociu, urmau a fi efectuate calculele necesare, circumstanțe de care nu a ținut cont Casa Națională de Asigurări Sociale, lipsindu-l pe Victor Cociu nejustificat de dreptul obținut prin lege de a beneficia de pensie pentru stagiul de muncă în perioada 14 noiembrie 2018 – 18 februarie 2019.

În acest context, instanța de apel a menționat că în circumstanțele în care s-a stabilit ilegalitatea răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.C-383/20 din 10 februarie 2020 și a răspunsului Casei Naționale de Asigurări Sociale nr.C-770 din 10 mai 2020 cu privire la cererea prealabilă și s-a dispus anularea acestora,

subsecvent urmează a fi admisă și pretenția lui Victor Cociu privind obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să emită decizia privind stabilirea pensiei lui Victor Cociu, ca angajat al Ministerului Afacerilor Interne, în mărimea stabilită de legislația în vigoare. Însă, după cum s-a invocat mai sus, indexările urmează a fi stabilite începând cu data de 14 noiembrie 2018 – data depunerii cererii de stabilire a pensiei, dar nu cu data de 12 noiembrie 2018, data concedierii lui Victor Cociu.

La data de 10 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi decizii (f.d. 167-168).

Decizia motivată din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin intermediul poștei electronice, la data de 21 ianuarie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul, anexat la actele cauzei (f.d. 172-verso).

La data de 31 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 175-178).

În susținerea recursului Casa Națională de Asigurări Sociale a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul, că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural, totodată, nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, probele fiind apreciate eronat.

Recurenta Casa Națională de Asigurări Sociale a menționat că prin hotărârea irevocabilă din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, a fost admisă cererea de chemare în judecată a lui Victor Cociu către Casa Națională de Asigurări Sociale și Casa Teritorială de Asigurări Sociale Taraclia, fiind anulată decizia nr. 45 din 23 noiembrie 2018 a Casei Teritoriale de Asigurări Sociale Taraclia privind refuzul de a-i stabili lui Victor Cociu pensie pentru limită de vârstă, ca colaborator al organelor afacerilor interne.

Recurenta a subliniat că, având la bază constatările din hotărârea din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, Casa Națională de Asigurări Sociale a stabilit prin decizia nr. 44/2019/12567, aprobată la data de 14 februarie 2020, pensie lui Victor Cociu pentru vechime în muncă, conform art. 13 și 14 din Legea nr. 1544-XII din 23 iunie 1993 asigurării cu pensii a militarilor și a persoanelor din corpul de comandă și din trupele organelor afacerilor interne și din cadrul Inspectoratului General de Carabinieri.

Recurenta a indicat că pensia lui Victor Cociu a fost stabilită din data de 18 februarie 2019, adică din data pronunțării hotărârii din 18 februarie 2019 a Judecătoriei Cahul, sediul Taraclia, deoarece atât în partea motivată cât și în dispozitivul hotărârii indicate nu se deduce vreo dată calendaristică concretă, din care Casa Națională de Asigurări Sociale este obligată să-i stabilească pensia lui Victor Cociu. Or, însăși Victor Cociu nu a formulat o astfel de pretenție în fața instanței, solicitându-se doar anularea deciziei de refuz în stabilirea pensiei, dar nu și obligarea în stabilirea acesteia de la o dată concretă.

Recurenta a relevat că, temeiul apariției dreptului la pensie a lui Victor Cociu, este data emiterii hotărârii Judecătorei Cahul, sediul Taraclia – 18 februarie 2019, prin care s-a constatat vechimea în muncă cu avantaje a lui Victor Cociu.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, conform art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 07 decembrie 2021, însă date despre notificarea dispozitivului deciziei Casei Naționale de Asigurări Sociale de către instanța de apel, la actele cauzei nu sunt.

La data de 10 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a depus recurs împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 167-168).

Decizia motivată din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată Casei Naționale de Asigurări Sociale, prin intermediul poștei electronice, la data de 21 ianuarie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul, anexat la actele cauzei (f.d. 172-verso).

La data de 31 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Casa Națională de Asigurări Sociale a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 175-178).

Astfel, recursul depus de către Casa Națională de Asigurări Sociale împotriva deciziei din 07 decembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, este în termen.

La data de 15 februarie 2022 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa lui Victor Cociu copia recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (f.d. 182).

Deși, la data de 21 februarie 2022 Victor Cociu a recepționat copia recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale, intimatul nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință, în care să-și expună opinia referitor la cererea de recurs depusă de Casa Națională de Asigurări Sociale (f.d. 183).

Examinând admisibilitatea recursului depus de Casa Națională de Asigurări Sociale în raport cu actele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele motive.

Conform art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu art. 246 alin. (2) din Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate

ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține, că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevalidativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [*Golder vs Regatul Unit*, §38; *Stanev vs Bulgaria (MC)*, §230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere [*Luordo vs Italia*, §85]. Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel [*Levages Prestations Services vs Franța*, §45]. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul

instanțelor ierarhic superioare în acest sistem [*Botten vs Norway*, 19 februarie 1996, *Reports 1996-1*, p. 141, § 39]. La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 [*a se vedea Helmers vs Suedia*, 09 octombrie 1991, § 31, *Seria A*, nr. 212-A].

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul depus de Casa Națională de Asigurări Sociale se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,

judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nicolae Craiu

Nina Vascan